

WYROK

Warszawa, dnia 31 sierpnia 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Mateusz Paczkowski

Protokolant: Wiktoria Ceyrowska

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 23 lipca 2026 r. przez wykonawcę Intaris Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. z siedzibą w Konstancinie-Jeziornie

przy udziale uczestnika po stronie odwołującego – wykonawcy Zakład Systemów Komputerowych ZSK Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie

przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego – wykonawcy Suntar sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie

orzeka:

oddala odwołanie,

kosztami postępowania obciąża wykonawcę Intaris Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie i:

zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego poniesione przez wykonawcę Intaris Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie kwoty: 15 000 zł 00 gr (piętnaście tysięcy złotych zero groszy) tytułem wpisu od odwołania i 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wynagrodzenia pełnomocnika oraz poniesioną przez zamawiającego kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wynagrodzenia pełnomocnika,

zasądza od wykonawcy Intaris Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie na rzecz zamawiającego kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:.....

Sygn. akt:KIO 3611/26

UZASADNIENIE

Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. z siedzibą w Konstancinie-Jeziornie (dalej: „Zamawiający”), prowadzi z zastosowaniem przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm. dalej: „ustawa Pzp”) postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego pn.: „Zakup sprzętu komputerowego” (znak postępowania: 2026/WNP-0084-DU-MK). Wartość szacunkowa zamówienia jest powyżej progów unijnych. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 21 maja 2026 r. pod numerem 349607-2026.

W dniu 23 lipca 2026 r. odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej, w przedmiotowym postępowaniu w zakresie Pakietu III – komputery stacjonarne, złożył wykonawca Intaris Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej: „Odwołujący”).

Odwołanie złożono wobec zaniechania odrzucenia oferty wykonawcy SUNTAR sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie (dalej: „SUNTAR”) w Pakiecie III oraz wobec czynności uznania tej oferty za niepodlegającą odrzuceniu i zaproszenia SUNTAR do aukcji elektronicznej.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

1. art. 226 ust. 1 pkt 5) w zw. z art. 16 pkt 1) i 2) ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty SUNTAR złożonej w zakresie Pakietu III, pomimo że treść tej oferty jest niezgodna z warunkami zamówienia określonymi w Części II SWZ dla Pakietu III:

a) w Tabeli nr 1, pkt 1 ppkt 7, zgodnie z którym płyta główna oferowanego komputera miała posiadać co najmniej dwa złącza M.2 2230/2280, podczas gdy zaoferowany przez SUNTAR model HP Z2 Tower G1i posiada trzy odrębne złącza M.2 2280 przeznaczone dla pamięci masowej oraz tylko jedno odrębne złącze M.2 2230 przeznaczone dla WLAN, a zatem nie posiada co najmniej dwóch złączy obsługujących wymagany format M.2 2230;

b) w Tabeli nr 2, pkt 1 ppkt 5, zgodnie z którym płyta główna oferowanego komputera miała posiadać co najmniej dwa złącza M.2 2230/2280, podczas gdy zaoferowany przez SUNTAR model HP ProDesk 4 Tower G1i posiada dwa odrębne złącza M.2 2280 przeznaczone dla pamięci masowej oraz tylko jedno odrębne złącze M.2 2230 przeznaczone dla WLAN/Bluetooth, a zatem również nie posiada co najmniej dwóch złączy obsługujących wymagany format M.2 2230;

przy czym zawarte w Załączniku nr 2 do Formularza oferty oświadczenia SUNTAR: „4 złącza M.2 2230/2280” oraz „3 złącza M.2 2230/2280” nie przedstawiają rzeczywistego rozkładu złączy według obsługiwanych formatów, lecz sumują

wszystkie złącza M.2 występujące w zaoferowanych urządzeniach. Tymczasem w każdym z tych urządzeń tylko jedno złącze obsługuje format 2230, mimo że wymaganie SWZ obejmowało co najmniej dwa złącza obsługujące każdy z formatów wskazanych w oznaczeniu „2230/2280”.

2. art. 232 ust. 1 w związku z art. 226 ust. 1 pkt 5) oraz art. 16 pkt 1) i 2) ustawy Pzp poprzez uznanie oferty SUNTAR za ofertę niepodlegającą odrzuceniu, uwzględnienie jej w klasyfikacji ofert poprzedzającej aukcję elektroniczną oraz zaproszenie SUNTAR do udziału w aukcji elektronicznej w Pakiecie III pismem z 21 lipca 2026 r., nr 0980 DU-AP-WP.230.53.2026.13, pomimo że oferta tego wykonawcy podlegała odrzuceniu z powodu opisanej powyżej niezgodności jej treści z warunkami zamówienia, podczas gdy art. 232 ust. 1 ustawy Pzp dopuszcza zaproszenie do aukcji wyłącznie wykonawców, którzy złożyli oferty niepodlegające odrzuceniu.

Odwołujący wniósł o:

1. uwzględnienie odwołania w całości;
2. nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności badania i oceny ofert w Pakiecie III;
3. nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności zaproszenia wykonawców do aukcji elektronicznej w Pakiecie III, dokonanej pismem z 21 lipca 2026 r.;
4. nakazanie Zamawiającemu powtórzenia czynności badania i oceny ofert w Pakiecie III oraz odrzucenia oferty SUNTAR na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp;
5. nakazanie Zamawiającemu ponownego zaproszenia do aukcji elektronicznej wyłącznie wykonawców, którzy złożyli oferty niepodlegające odrzuceniu;
6. z ostrożności procesowej – jeżeli aukcja elektroniczna zostanie przeprowadzona przed rozpoznaniem odwołania – nakazanie unieważnienia aukcji elektronicznej i jej wyników oraz powtórzenia aukcji bez udziału SUNTAR;
7. zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Odwołującego kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów wpisu i wynagrodzenia pełnomocnika, według norm przepisanych albo spisu kosztów przedłożonego na rozprawie.

Ponadto Odwołujący wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów wymienionych w petitum odwołania, a z ostrożności, na wypadek zakwestionowania przez SUNTAR albo Zamawiającego konfiguracji złączy wynikającej z oficjalnej dokumentacji producenta, Odwołujący wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu budowy sprzętu komputerowego – na okoliczność ustalenia liczby złączy umożliwiających w każdym z zaoferowanych modeli prawidłowy montaż modułów M.2 2230 i M.2 2280, w tym ustalenia, czy modele te zapewniają co najmniej dwa złącza obsługujące format 2230 oraz co najmniej dwa złącza obsługujące format 2280, niezależnie od tego, czy obsługa obu formatów jest realizowana przez te same złącza, czy przez złącza odrębne.

Odwołujący wskazał, że ma interes w uzyskaniu zamówienia i może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy Pzp.

Odwołanie zostało wniesione z zachowaniem ustawowego terminu określonego w art. 515 ust. 1 pkt 1) lit. a) ustawy Pzp. Informację stanowiącą podstawę dla wniesienia odwołania Odwołujący uzyskał w dniu 21 lipca 2026 r. (zawiadomienie o zaproszeniu do aukcji elektronicznej, które jednoznacznie ujawniło, że Zamawiający uznał ofertę SUNTAR za niepodlegającą odrzuceniu i dopuścił tego wykonawcę do udziału w aukcji). W związku z powyższym odwołanie wniesione w dniu 23 lipca 2026 r. należy uznać za wniesione w wymaganym zgodnie z ustawą Pzp terminie.

Wpis od odwołania w kwocie 15 000,00 złotych został uiszczony przelewem na rachunek bankowy Urzędu Zamówień Publicznych. Odwołujący prawidłowo przekazał kopię odwołania Zamawiającemu oraz załączył potwierdzenie przekazania odwołania Zamawiającemu.

W piśmie z dnia 30 lipca 2026 r. stanowiącym zgłoszenie przystąpienia do postępowania odwoławczego, SUNTAR wniósł o oddalenie odwołania, przedstawiając stanowisko względem zarzutów odwołania.

Zamawiający pismem z dnia 7 sierpnia 2026 r. złożył odpowiedź na odwołanie wnosząc o oddalenie odwołania w całości. Pismem z dnia 25 sierpnia 2026 r. Odwołujący zajął replikę na odpowiedź Zamawiającego na odwołanie oraz stanowisko SUNTAR.

Po przeprowadzeniu rozprawy, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz oświadczeń, a także stanowisk, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Izba stwierdziła, że w zakresie zarzutów podniesionych w odwołaniu nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania, odwołanie nie zawierało braków formalnych i mogło zostać rozpoznane merytorycznie.

Izba ustaliła ponadto, że Odwołujący jest uprawniony do skorzystania ze środków ochrony prawnej zgodnie z art. 505 ust. 1 ustawy Pzp.

Przystąpienia do postępowania odwoławczego w ustawowym terminie zgłosili:

- Zakład Systemów Komputerowych ZSK Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie (dalej: „ZSK”) po stronie Odwołującego,
- SUNTAR po stronie Zamawiającego.

Strony nie zgłosiły zastrzeżeń co do skuteczności przystąpień ani opozycji przeciw przystąpieniom do postępowania

odwoławczego, w związku z czym Izba stwierdziła skuteczność przystąpienia do postępowania odwoławczego zgłoszonych przez ww. wykonawców.

Izba postanowiła dopuścić dowody z dokumentacji przedmiotowego postępowania, załączone do odwołania oraz do pisma Odwołującego z dnia 25 sierpnia 2026 r.

Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Przedmiotem Pakietu III jest dostawa komputerów stacjonarnych. W Części II SWZ Zamawiający opisał dwa typy komputerów. Dla komputera z tabeli nr 1 w pkt 1 ppkt 7, a dla komputera z tabeli nr 2 w pkt 1 ppkt 5, ustanowiono identyczny minimalny wymóg dotyczący płyty głównej: „Min. 2 złącza M.2 2230/2280”.

Zgodnie z rozdziałem IV pkt 1 Części I SWZ wykonawca był zobowiązany wskazać w ofercie nazwę i model oferowanego sprzętu oraz nazwę jego producenta, zamieszczając te informacje w załączniku nr 2 do Formularza oferty.

W pkt 7 Części I SWZ Zamawiający przewidział okazanie sprzętu w celu skontrolowania prawdziwości parametrów podanych w ofercie.

Ofertę w zakresie Pakietu nr III złożył m. in. SUNTAR. W tabeli nr 1 SUNTAR zaoferował komputer HP Z2 Tower G1 producent HP Inc., deklarując w pozycji dotyczącej złączy: „4 złącza M.2 2230/2280”. Z kolei w tabeli nr 2, odnoszącej się do komputera HP ProDesk 4 Tower G1i tego samego producenta, wskazał: „3 złącza M.2 2230/2280”.

Jak wynika z protokołu z weryfikacji parametrów technicznych oferowanego sprzętu z dnia 13 lipca 2026 r. (protokołu z okazania) dotyczącego oferty SUNTAR w zakresie pakietu III, przy pozycjach dotyczących płyty głównej dla obu oferowanych komputerów, zaznaczono „Tak”. SUNTAR nie zgłosił uwag do protokołu, natomiast obecny przy okazaniu przedstawiciel Odwołującego zawarł następujące zastrzeżenie: „*uwaga do Tabeli nr. 1 pkt. 1 ppkt. 7: nie ma 2 złącz M2 Strona 12 2230, oraz Tabela nr. 2 pkt. 1 ppkt. 5: nie ma 2 złącz M2 2230*”.

Pismem z dnia 21 lipca 2026 r. zaprosił do aukcji elektronicznej: Odwołującego, ZSK oraz SUNTAR.

Biorąc pod uwagę stanowiska Stron, uczestników postępowania odwoławczego oraz zgromadzony materiał dowodowy, Izba uznała, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie i podlegało oddaleniu.

Na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5) ustawy Pzp, zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia.

W myśl art. 232 ust. 1 ustawy Pzp, zamawiający zaprasza do udziału w aukcji elektronicznej jednocześnie wszystkich wykonawców, którzy złożyli oferty niepodlegające odrzuceniu, przy użyciu połączeń elektronicznych wskazanych w zaproszeniu.

W art. 16 pkt 1) i 2) ustawy Pzp wprowadzono podstawowe zasady przygotowania i przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia, tj. zasadę zachowania uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców oraz zasadę przejrzystości.

Izba uznała, że oddaleniu podlegał **zarzut nr 1**, tj. zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 5) w zw. z art. 16 pkt 1) i 2) ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty SUNTAR złożonej w zakresie Pakietu III.

Odwołujący, mając na względzie wymogi Części II SWZ, tj. Tabeli nr 1, pkt 1 ppkt 7 oraz Tabeli nr 2, pkt 1 ppkt 5 co do minimalnego parametru „Min. 2 złącza M.2 2230/2280”, zarzucił, że zaoferowany przez SUNTAR model:

- HP Z2 Tower G1i (sprzęt opisany w Tabeli nr 1) posiada trzy odrębne złącza M.2 2280 przeznaczone dla pamięci masowej oraz tylko jedno odrębne złącze M.2 2230 przeznaczone dla WLAN, a zatem nie posiada co najmniej dwóch złączy obsługujących wymagany format M.2 2230;

- HP ProDesk 4 Tower G1i (sprzęt opisany w Tabeli nr 2) posiada dwa odrębne złącza M.2 2280 przeznaczone dla pamięci masowej oraz tylko jedno odrębne złącze M.2 2230 przeznaczone dla WLAN/Bluetooth, a zatem również nie posiada co najmniej dwóch złączy obsługujących wymagany format M.2 2230.

Wymaga podkreślenia, że w sprawie nie było spornym to, ile faktycznie złączy M.2 2230 i M.2 2280 w każdym urządzeniu zaoferował SUNTAR. Było to odpowiednio:

- dla komputera opisanego w tabeli nr 1 (HP Z2 Tower G1i): 3 złącza M.2 2280 oraz 1 złącze M.2 2230,
- dla komputera opisanego w tabeli nr 2 (HP ProDesk 4 Tower G1i): 2 złącza M.2 2280 oraz 1 złącze M.2 2230.

Stąd też za zbędne dla rozstrzygnięcia odwołania pozostały przedstawione przez Odwołującego specyfikacje techniczne urządzeń oferowanych przez SUNTAR (wraz z tłumaczeniem na język polski) przedstawione na okoliczność liczby złączy poszczególnych rodzajów. Wobec bezspornych okoliczności w tym zakresie, bezprzedmiotowy okazał się powołany z ostrożności (na wypadek zakwestionowania przez SUNTAR albo Zamawiającego konfiguracji złączy wynikającej z oficjalnej dokumentacji producenta) wniosek Odwołującego o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu budowy sprzętu komputerowego – na okoliczność ustalenia liczby złączy umożliwiających w każdym z zaoferowanych modeli prawidłowy montaż modułów M.2 2230 i M.2 2280, w tym ustalenia, czy modele te zapewniają co najmniej dwa złącza obsługujące format 2230 oraz co najmniej dwa złącza obsługujące format 2280, niezależnie od tego, czy obsługa obu formatów jest realizowana przez te same złącza, czy przez złącza odrębne.

W rezultacie za nieprzydatny do oceny zarzutu należy także uznać przedstawiony przez Odwołującego dowód z

oświadczenia pracownika Odwołującego - uczestnika okazania sprzętu w dniu 13 lipca 2026 r., gdyż nie było spornym, że oba urządzenia zaoferowane przez SUNTAR posiadały po jednym złączu M.2 2230. Natomiast Zamawiający, pomimo zgłoszonych przez Odwołującego uwag przy okazaniu sprzętu, przez fakt zaproszenia do aukcji elektronicznej SUNTAR, uznał, że oferta tego wykonawcy, nie podlegała odrzuceniu.

Nie była więc sporna ani sumaryczna liczba złącz ani też ich liczba dla poszczególnych typów (M.2 2230, M.2 2280) w oferowanych przez SUNTAR komputerach. Jako, że oba urządzenia oferowane przez SUNTAR bezspornie posiadają po 1 złączu M.2 2230, w ocenie Odwołującego stanowi to niezgodność z warunkami zamówienia, a konkretnie z wymogiem „Min. 2 złącza M.2 2230/2280” (zawartym w Części II SWZ Zamawiający dla każdego z komputerów odpowiednio w tabeli nr 1 w pkt 1 ppkt 7 i w tabeli nr 2 w pkt 1 ppkt 5). Istota sporu sprowadzała się więc do tego, jak należało odczytywać postawiony przez Zamawiającego wymóg „Min. 2 złącza M.2 2230/2280”.

W ocenie Odwołującego niezgodność treści oferty SUNTAR wynika z tego, że wymaganie SWZ obejmowało co najmniej dwa złącza obsługujące każdy z formatów wskazanych w oznaczeniu „2230/2280”. Zdaniem Odwołującego: „znak „/” użyty w oznaczeniu „2230/2280” obejmuje łącznie oba wskazane formaty. Nie oznacza alternatywy, w ramach której wykonawca mógł zapewnić wymaganą liczbę złączy wyłącznie dla jednego z nich. Określenie ilościowe „min. 2” należy zatem odnosić do każdego z formatów objętych wymaganiem: wykonawca powinien zapewnić co najmniej dwa złącza obsługujące format 2230 oraz co najmniej dwa złącza obsługujące format 2280. Wymaganie nie przesądzało natomiast sposobu konstrukcyjnego osiągnięcia tej funkcjonalności. Mogło zostać spełnione zarówno przez co najmniej dwa złącza przystosowane do montażu modułów obu formatów, jak i przez złącza odrębne, pod warunkiem zapewnienia co najmniej dwóch złączy obsługujących format 2230 oraz co najmniej dwóch złączy obsługujących format 2280. SWZ określała wymaganą liczbę złączy dostępnych dla obu formatów, a nie konkretną konstrukcję płyty głównej. Wniosek ten wynika z językowej budowy całego wymagania. Oznaczenia „2230” i „2280” zostały połączone ukośnikiem jako dwa równorzędne elementy określające zakres wymaganego parametru. Żadne z tych oznaczeń nie może zostać pominięte przy ocenie oferty. Przyjęcie, że wystarczające są dwa dowolne złącza M.2, prowadziłoby do możliwości spełnienia wymagania przez dwa złącza 2280 i całkowity brak złączy 2230 albo odwrotnie. Pozbawiłoby to jedno z oznaczeń zamieszczonych w SWZ jakiegokolwiek znaczenia normatywnego. Słownikowe objaśnienia znaku „/” wskazują przede wszystkim na jego funkcję graficzną polegającą na oddzielaniu liter, słów lub liczb. Nie przypisują mu natomiast jednego, niezależnego od kontekstu znaczenia odpowiadającego zawsze spójnikowi „lub”. Znaczenie ukośnika w konkretnym postanowieniu należy zatem ustalać na podstawie całej konstrukcji wypowiedzi, jej funkcji oraz sposobu posługiwania się tym znakiem w pozostałych częściach dokumentu. W niniejszej sprawie kontekst SWZ nie pozwala na utożsamienie oznaczenia „2230/2280” z alternatywą „2230 lub 2280. (...) Gdyby Zamawiający zamierzał dopuścić dowolną sumę dwóch złączy M.2, niezależnie od obsługiwanego przez nie formatu, mógł sformułować wymaganie jako „co najmniej dwa złącza M.2 2230 lub 2280” albo „łącznie co najmniej dwa złącza M.2 2230 i/lub 2280”. Takiego postanowienia w SWZ nie zawarto. Zastosowano natomiast jedno oznaczenie „Min. 2 złącza M.2 2230/2280”, obejmujące oba wskazane formaty, bez przesądzania, czy wymagane złącza mają obsługiwać oba formaty jednocześnie, czy mają być złączami odrębnymi.”

W ocenie Izby, kategorycznie nie można uznać interpretacji wymogu zaprezentowanej przez Odwołującego jako jedynej dopuszczalnej wykładni. Izba podziela przy tym stanowiska wyrażone tak przez Zamawiającego, jak i SUNTAR, że znak „/” (ukośnik) w języku polskim oraz w użyciu technicznym jest nośnikiem alternatywy i odczytywany jest jako spójnik „lub”, a wobec takiego znaczenia ukośnika i braku jednoznacznego zdefiniowania przez Zamawiającego, iż w ramach przedmiotowego postępowania ukośnikowi należy przypisać inną definicję, nie sposób uznać, iż wnioskowanie Odwołującego jest prawidłowe. Kierując się wykładnią literalną, za w pełni uprawnione należy ocenić rozumowanie postanowienia SWZ przyjęte przez Zamawiającego oraz SUNTAR, tj. jako obowiązek posiadania minimum dwóch złączy M.2 w formacie 2230/2280, co w realiach niniejszego postępowania należy rozumieć jako dopuszczenie złączy M.2 2280 lub M.2 2230, a zastosowanie ukośnika wskazywało na alternatywę techniczną, a nie na konieczność kumulatywnego spełnienia obu wariantów w liczbie po dwa. Nie zostało dla Izby skutecznie wykazane, że rozumowanie Zamawiającego oraz innego wykonawcy, również profesjonalnego podmiotu na rynku dostaw sprzętu, było niedopuszczalne. Zdaniem Izby treść SWZ nie była w tym zakresie na tyle jednoznaczna, ażeby za jedyną właściwą przyjmować subiektywną i korzystną procesowo interpretację forsowaną przez Odwołującego. Nie zmienia tego poruszony w odwołaniu sposób redagowania pozostałych wymagań technicznych w Części II SWZ. W treści opisującej wymagania parametrów technicznych urządzeń, na co zwracali uwagę przeciwnicy procesowi Odwołującego, można znaleźć przykłady, gdy znak „/” jednoznacznie należy poczytywać za alternatywę rozłączną (pkt 4 Tabeli nr 1 - Pamięć RAM: 128 GB (4x32 GB/ 2x64 GB/1x128 GB)). Warto też zauważyć, że zdaniem Odwołującego sporne wymaganie nie przesądzało sposobu konstrukcyjnego osiągnięcia tej funkcjonalności i mogło zostać spełnione zarówno przez co najmniej dwa złącza przystosowane do montażu modułów obu formatów, jak i przez złącza odrębne, pod warunkiem zapewnienia co najmniej dwóch złączy obsługujących format M.2 2230 oraz co najmniej dwóch złączy obsługujących format 2280 (SWZ określała wymaganą liczbę złączy dostępnych dla obu formatów, a nie konkretną konstrukcję płyty głównej). Zatem sam

Odwołujący, względem możliwości spełnienia wymogu, wskazuje na dwie alternatywne wersje. Stoi to w częściowej sprzeczności z przedstawionymi przez siebie dowodami - materiałem technicznym „Argumentacja M.2 2230–2280” wraz ze wskazaną w nim oficjalną dokumentacją producentów HP, Dell, ASUS i ASRock, a także ekspertyzą Izby Rzecznawców Polskiego Towarzystwa Informatycznego z dnia 24 sierpnia 2026 r., według których „Port opisany jako „M.2 2230/2280”: Posiada odpowiednie otwory i gwinty montażowe w laminacie płyty głównej, pozwalające na bezpieczny montaż nośników o obu wymienionych długościach”, a „Użycie ukośnika należy w tym przypadku rozumieć jako warunek łączny, czyli możliwa powinna być instalacja w każdym gnieździe zarówno karty M.2 o rozmiarze 2230, jak i 2280”. Kierując się zatem stanowiskiem wyrażonym w dowodach Odwołującego, wymóg byłby spełniony jedynie, gdy każde złącze (w liczbie min. 2) było przystosowane do obu formatów (M2. 2230 i M2. 2285), a nie – jak wskazał Odwołujący – również poprzez zaoferowanie urządzeń ze złączami odrębnymi (tylko dla M2. 2230 lub tylko dla M2. 2285). Niezależnie od tego, dowody Odwołującego są wyłącznie subiektywnym spojrzeniem na wymaganie postawione przez Zamawiającego i nie mogą mieć charakteru rozstrzygającego dla sprawy. To Zamawiający jest autorem SWZ. Izba zgadza się więc z Zamawiającym, że gdyby jego intencją było ustanowienie wymagania dalej idącego, tj. posiadania dwóch złączy M.2 2230 oraz dwóch złączy M.2 2280, zostałoby to wyrażone wprost w SWZ. Stąd też przyjęcie tylko wykładni prezentowanej przez Odwołującego prowadziłoby do nadania SWZ treści surowszej niż wynikająca z jej brzmienia. Zdaniem Izby opisaną sytuację można zakwalifikować zatem jako przykład niejednoznaczności zapisów SWZ. Natomiast podstawą faktyczną odrzucenia oferty, o której mowa w art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp, może być tylko fakt jednoznacznej niezgodności treści oferty z warunkami zamówienia, i to o ile warunki te zostały w sposób jasny i precyzyjny określone w dokumentach zamówienia. Treść oferty może być porównana do warunków zamówienia, które z kolei powinny być interpretowane z uwzględnieniem zasady pierwszeństwa wykładni literalnej. Wobec tego, co wyraźnie potwierdzone jest w orzecznictwie i doktrynie, wszelkie wątpliwości należy interpretować na korzyść wykonawcy. W konsekwencji powyższego, Izba stoi na stanowisku, iż nie można wyciągać negatywnych konsekwencji dla wykonawcy wobec nie do końca jasnych zapisów treści SWZ. W ocenie Izby decyzja Zamawiającego była prawidłowa, a zarzucona przez Odwołującego niezgodność treści oferty SUNTAR z warunkami zamówienia nie została potwierdzona.

Z tego też tytułu Izba oddaliła zarzut nr 1.

W konsekwencji, wobec oddalenia zarzutu nr 1, oddaleniu podlegać musiał też **zarzut nr 2**, tj. zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 232 ust. 1 w związku z art. 226 ust. 1 pkt 5) oraz art. 16 pkt 1) i 2) ustawy Pzp poprzez uznanie oferty SUNTAR za ofertę niepodlegającą odrzuceniu, uwzględnienie jej w klasyfikacji ofert poprzedzającej aukcję elektroniczną oraz zaproszenie SUNTAR do udziału w aukcji elektronicznej w Pakiecie III, mający wobec zarzutu nr 1 charakter wynikowy.

Reasumując powyższe, Izba uznała, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie, a w działaniach Zamawiającego nie dopatrzyla się naruszenia zasad wynikających z ustawy Pzp.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku, na podstawie art. 557, 574 i 575 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy § 8 ust. 2 w zw. z § 5 pkt 1) rozporządzenia w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. z 2020 r. poz. 2437).

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Przewodniczący:.....